

П-868536

Побільше таких починань!

Почалася перша екзаменаційна сесія у студентів-заочників першого курсу істфаку. Більшість студентів нашої 3-ї групи, зокрема Юрченко. Олійник, добре підготувались до неї. Вони вміють спланувати свою роботу, систематично працюють над підручниками, вивчають першоджерела, регулярно відвідують лекції. У вивченій учебного матеріалу нам багато допомагають викладачі П. М. Гудимович, П. Й. Кашиковський, Є. В. Гогунський та інші.

Лекцію доц. З. А. Бабайцевої слухають дипломники філфаку.
Фото П. Дутка.

Дипломні та дипломники

Недалекий той час, коли кожний студент-заочник 6 курсу захищатиме дипломну роботу, звітуватиме за весь період навчання в університеті. Як же готовуються дипломники-заочники українського відділу філологічного факультету до цієї визначної в їхньому житті події?

Студенти Л. Марченко, В. Цуркаль, Г. Турчина уже майже повністю написали дипломні роботи в першому варіанті. Вони своєчасно обрали теми, підбрали і опрацювали літературу, кілька разів консультувались із своїми керівниками. 20 січня, коли всі дипломники заочного відділу звітуватимуть на кафедрах про стан написання дипломних робіт, ці студенти почуватимуть себе спокійно і впевнено. Деято з студентів, очевидно, залишиться після сесії в університеті, щоб закінчити свої дипломні.

П. ГУДИМА,
староста 6 курсу.

Ми дуже задоволені роботою нашого консультпункту у м. Котовську. Тут систематично за графіком працюють викладачі філологічного факультету О. Б. Дорман, Ю. Ф. Касим, Л. Я. Усачова, І. Й. Тараненко та інші, допомагаючи заочникам у їх роботі в міжсесійний період.

Влітку минулого року деканат у порядку спроби дозволив групі студентів нашого курсу, за їх передньою заявою, складати достроково іспити, заплановані на зимову сесію. В результаті на протязі осіннього міжсесійного періоду ряд студентів, зокрема т. т. Дейдиш, Закревська, Лозанова, Пирожок, Прижбilo, Сенкевич, Сидорук, Чорна, Чуйко та інші достроково склали на котовському консультпункті по два-три іспити, і нинішня сесія для них проходить без перенапруження, як це бувало в минулому. Нам здається, що та-

кий вид академічної роботи на консультпунктах слід і надалі практикувати, бо можливість дострокового складання іспиту є особливо сильним стимулом, що активізує і цілеспрямовує роботу заочника в міжсесійний період.

Хочеться відзначити роботу методиста Л. Г. Холоденко, яка працює, як то кажуть, з душою, своєчасно надсилаючи заочникам необхідну документацію, акуратно відповідаючи на десятки питань, що виникають у студентів.

Користуючись нагодою, висловлюємо сердечну подяку працівникам деканату та всім викладачам філологічного факультету, які допомагають нам здобути вищу освіту і стати кваліфікованими вчителями та вихователями підростаючого покоління будівників комунізму.

А. СИДОРУК,
староста 5 курсу філфаку.

Останнім часом для студентів-заочників практикується проведення семінарів на місцях замість контрольних робіт. Такий семінар з історії КПРС, наприклад, був проведений 12 XI-61 р. в м. Миколаєві. Це дуже цінний метод. Доцент А. П. Іванов не тільки перевірив на цьому семінарі наші знання, а й поглибив їх, допоміг нам вияснити цілий ряд незрозумілих питань.

І. Ширинський,
студент I курсу істфаку.

Окт 11-10 '14 29

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

ОДЕСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
БІБЛІОТЕКА
ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

ЗА ЖАДУЮЩОБІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 1 (698)

Середа, 10 січня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ФІНІШУЄ СЕСІЯ ЗАОЧНИКІВ

В КАБІНЕТАХ, АУДИТОРІЯХ, ЧИТАЛЬНЯХ

Відсутність вільних місць в читальніх залах наукової та студентської бібліотек, переповнені кабінети й аудиторії, довгі черги в ідаліні та буфетах. У всьому відчувається приїзд студентів-заочників. З 9 до 5 годин дня вони на лекціях. А після лекцій одні збираються біля дверей аудиторій, перечитують востаннє конспекти, проглядають підручники, складають заліки та іспити. Інші окупують аудиторії, кабінети, читальні — готуються.

Більшість заочників вислали своєчасно контрольні роботи, готовилися протягом року, тому й тепер почувають себе спокійно. Звертаються в читальні до студента-заочника. Виявляється, що це історик-п'ятікурсник. Він розповідає:

— Готуємося до екзамену з історії країн Сходу. Матеріалу дуже багато, а часу мало. Але ми працювали і вдома, готовувалися, писали контрольні роботи. Сподіваємося, всі складемо добре.

А ось група заочників-філологів. Обступивши щільним кільцем заступника декана Ф. П. Смагленка, просять допустити їх до іспиту, заливяючи, що контрольні роботи вони вислали, що ці роботи вже, мабуть, прибули, а якщо не прибули, то їх затримала пошта. Так, тут вони вже не вчителі, а учні, які провинилися.

А де можна знайти заочників геофаку? Звичайно, в кабінетах. В кабінеті економгеографії знайомлюється з однією студенткою. Шести-

курсниця В. Ф. Підгородецька сама була сількором, знайома з газетною роботою, тому вона охоче розповідає:

— Зараз ми слухаємо лекції і складаємо паралельно іспити. А після сесії ми залишимося ще в університеті, будемо працювати над дипломними роботами. Кожен з нас уже привіз чернетки, а тепер, порадившись з керівниками, будемо опрацьовувати свої матеріали.

Що ж, ні пуху, ні пера вам, товариші заочники! Ми теж сподіваємося, що сесію ви складете добре.

НАШ КОР.

В. Л. Кульов — студент IV курсу філологічного факультету.

В 1958—1960 рр. він працював бригадиром комплексної бригади в колгоспі ім. Шевченка Савранського р-ну, а тепер викладає мову в школі і сам вчиться відмінно.

ПЕРШІ КРОКИ

МЕНI пригадується наше перше знайомство з викладачами, з студентами-однокурсниками влітку, на настановчій сесії. Всі ми, студенти, люди різного віку, з різною підготовкою. Одні працюють вчителями в школах, інші на заводах, деято вирощують на колгоспних планах високі врожаї. Наші викладачі О. В. Гриньова, П. С. Столляр, О. Д. Хаюті та інші докладали багато зусиль, щоб допомогти нам, радили, як краще чити, як працювати над підручниками, заданою літературою, роз'яснювали незрозуміле.

Зараз у нас перша зимова сесія у нашому студентському житті! Наслідки складання іспиту з анатомії росли показали, що студенти Сергєєва, Ляховецька, Ярошенко, Назарчук та інші добре підготувалися до сесії, багато працювали протягом семестру.

Активно проходять у нас семінари з історії КПРС. Більшість студентів старанно готується до них, відповіді їх повні і добре продумані. На лекціях у нас 100-процентне відвідування.

Попереду ще багато заліків та іспитів. Але перші кроки уже зроблено, і вони непогані.

Ф. В. МИТРИНЮК,
студент I-го курсу біофаку,
ланковий-кукурудзовод
к-пу ім. Калініна.

Від імені другокурсників

Для нас, студентів-заочників, новий рік співпадає з початком історії сесії. В цьому році ми зібрались втретє в університеті, слухаємо лекції, відвідуємо семінари, складаємо заліки та іспити. В підготовці та ході проведення сесії нам багато допомагають викладачі.

Ми вдячні доценту П. Й. Кашиковському, який, читаючи лекції з історіографії, історії давньої Греції та давнього Риму, численні лекції з археології, прищеплює нам любов до історичних наук, вчить пов'язувати історичні факти із сучасністю.

З максимальною користю для студентів проводить Н. Л. Сікорська заняття з латинської мови. В тому, що ми в переважній більшості доброякісно виконали контрольні роботи, велика заслуга належить їй.

Н. Л. Сікорська проводить заняття з латинської мови на другому курсі істфаку.
Фото П. Дутка.

Радіємо за товарищів

В квітні—травні 1961 р. в м. Одесі проводився огляд наукових робіт студентів. В огляді брали участь науковці 16 вузів Одеської, Херсонської та Миколаївської областей, в яких працювало 392 гуртки з 6720 студентами.

З усіх наукових робіт, які були представлені на огляд, по Одеському державному університету ім. І. І. Мечникова нагороджено: першими преміями (30 крб. і грамотою МВССО УРСР) — Ю. Романова, Г. Харіна, М. Соколюк (фізфак), З. Коломійцеву (факультет іноземних мов), Джу Лі-лану, Є. Сомик і Л. Мішурис (хімфак);

другими преміями (20 крб. і грамотою МВССО УРСР) — А. Заболотну, Л. Павлову-Саватеєву (біофак), Г. Львівську, І. Михайловського, П. Березняка (фізфак), М. Щурівського, В. Хоменко, Н. Шевченко (істфак), В. Аллачева, Є. Барчука, Т. Георгієвську, С. Тарасовську (хімфак), О. Швець (факультет іноземних мов), В. Яворовського, І. Шайкевич (філфак), В. Лугового, Л. Бутенка, Л. Скрипинченко (геофак);

грамотами МВССО УРСР — Є. Бієвецького, В. Олійника, М. Чеснокова, С. Непомнящу, Н. Федосеєву (фізфак), П. Кліщевського (істфак), В. Плоткіна, В. Балана (фізфак), А. Кір'якову, А. Чекурду, Л. Глінську, Л. Кондратєву (хімфак), І. Андершу, Р. Машенка (філфак), В. Чухрій, О. Полосу, Т. Закраєвську (геофак).

За добросовісне керівництво науковою роботою студентів їх науковим керівникам наказом ректора ОДУ оголошено подяку.

На зборах активу НСТ

В грудні в університеті відбулись звітно-виборні збори активу НСТ. На зборах було заслухано звіт О. Ф. Ракитянської про роботу Ради НСТ університету за 1960/61 учбовий рік. В доповіді відзначалось, що за цей період наукова робота значно пожвавилась, збільшилась кількість наукових гуртків, поширилась і стала цікавою їх тематика.

Рада НСТ проводила наукові студентські конференції, організовувала огляд і виставку кращих студентських робіт. Наш університет зайняв перше місце серед вузів найближчих областей, одержавши 5 перших премій на Всесоюзному огляді наукових студентських робіт.

Ми підтримуємо зв'язки з батьківськими вузами країни, студенти яких взяли участь в університетській науковій студентській конференції. В свою чергу наші студенти побували в тих вузах і виступили з доповідями. Рада НСТ підготувала до друку 2 збірники наукових студентських робіт, один з них (№ 6) уже вийшов з друку, а другий (№ 7) — друкується.

Виступаючі Полоса, Позінчук та інші говорили про роботу факультетських рад НСТ. Велику і різноманітну роботу проводять студенти хімфаку, геофаку. Крім власне науково-дослідної роботи, в минулому році хіміки прочитали біляста лекції на підприємствах та у школах міста. Успішно працює гурток «Юний хімік», в якому навчаються учні шкіл міста. Непогано було б, коли б і на інших факультетах звернули увагу на ці форми роботи.

Загалом враження від наукової роботи студентів університету непогане. Однак не можна вважати нормальним таке становище, коли на 4000 студентів припадає 100 наукових праць, хай навіть хороших (цифри ці взяті заокруглені). Іноді до друку надходять роботи поганої якості, деякі студенти не можуть оформити свої роботи.

Член комітету комсомолу Л. Прокопович звернув увагу на те, що між факультетськими комсомольськими організаціями і радами НСТ і досі немає ще тісного зв'язку. А наукова робота повинна стати однією з найважливіших справ комсомолу.

На зборах ставилось питання про вільний день для студентів старших курсів. Всі виступаючі говорили: «Вільний день необхідний. Потрібно дати студентам можливість займатися науковою роботою». Збори вирішили просити рек-

торат розглянути питання про вільний день для старшокурсників. Активісти обрали нову Раду НСТ університету в такому складі: Л. Бурякова (філфак), В. Вітюк (мехмат), А. Зінченко (істфак), В. Кірченко (філфак), К. Квасенко (хімфак), П. Кліщевський (істфак), Г. Матвеєва (геофак), О. Швець (факультет іноземних мов).

Головою Ради НСТ ОДУ був обраний аспірант В. Дітчук (фізфак). Уже відбулося перше засідання Ради НСТ, на якому було затверджено план роботи товариства і накреслено ряд заходів, які сприятимуть налагодженню наукової роботи серед студентів нашого університету.

В. КІРЧЕНКО.

Сумілінно ставиться до своєї роботи Лариса Бурякова — голова ради НСТ філфаку.

Протягом довгого часу на засіданнях наукового гуртка історії КПРС студенти-заочники обговорюються доповіді і реферати з матеріалів і рішень ХХІІ з'їзду КПРС.

На черговому засіданні була заслухана доповідь студента II курсу філологічного факультету Г. Ф. Салдіна «Створення матеріально-технічної бази комунізму — головне економічне завдання партії та народу». Друкуємо її в скороченому вигляді.

Недавно закінчив роботу ХХІІ з'їзд КПРС, який називають з'їздом будівників комунізму. З'їзд мав важливе історичне значення. На ньому була прийнята нова, третя Програма партії — Програма побудови комунізму.

В Програмі підкреслюється, що народ — творець історії, побудова комунізму — справа рук народу.

В новій Програмі органічно поєднуються в єдине ціле 3 завдання: в галузі економічній — створення матеріально-технічної бази комунізму, в галузі соціально-політичній — формування комуністичних відносин; в галузі ідеологічній — виховання нової людини — людини комуністичного суспільства.

НОВЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО НАУКОВУ РОБОТУ СТУДЕНТІВ

В справі підготовки висококваліфікованих спеціалістів велике значення має участь студентів у науково-дослідній роботі, яка розширяє світогляд студентів, пробуджує інтерес і любов до обраної ними спеціальності, прищеплює навички самостійного наукового дослідження.

Міністерство Вищої і Середньої спеціальної освіти СРСР приділяє велику увагу організації науково-дослідної роботи студентів. В зв'язку з цим було прийнято нове положення, в якому говориться, що в науково-дослідній роботі можуть брати участь всі студенти денного, вечірнього і заочного відділу, які виконують навчальний план і мають нахил до поглиблених вивчення науки і творчої роботи.

Робота студентів у наукових гуртках, виконання курсових, лабораторних, дипломних робіт, ведення дослідної роботи в період виробничої практики, в наукових експедиціях і партіях, участь у конструктивській роботі, раціоналізації та винахідництві — все це важливі форми науково-дослідної роботи студентів.

Працюючи в наукових гуртках, студенти оволодівають навичками експериментування, глибше вивчають спеціальні предмети, знайомляться з новинками вітчизняної і закордонної спеціальної літератури.

Згідно з новим положенням ректорові університету надається право призначати на відповідні посади найбільш здібних студентів старших курсів з оплатою їх праці за встановленим порядком. Декан факультету має право встановлювати індивідуальний графік навчання студентам, які вміють поєднувати навчання з науково-дослідною роботою. Студенти, які в процесі навчання виявили здібності до

наукової роботи і досягли певних результатів, після закінчення університету можуть бути в першу чергу рекомендованіми до аспірантури, залишатись на роботі в університеті чи в науково-дослідних організаціях.

При розподілі випускників необхідно враховувати наукову спеціалізацію студентів.

Керівництво науково-дослідною роботою студентів університету здійснюється ректором.

З метою розвитку науково-дослідної роботи і заохочення студентів — авторів кращих студентських робіт, ректор проводить огляд студентських робіт, наукові студентські конференції, дає можливість друкувати кращі студентські роботи в наукових виданнях університету, тематичних збірниках, спеціальних виданнях.

Науково-дослідні та проектно-конструкторські роботи, які успішно виконали студентами і відповідають необхідним навчальним вимогам, можуть зараховуватись як відповідні курсові, лабораторні чи інші.

Студенти, які займаються науково-дослідною роботою, об'єднуються в наукове товариство. Голова ради наукового студентського товариства входить до складу Вченої ради факультету, університету.

В нашому університеті є всі умови для того, щоб студенти активно включались в проведення наукових досліджень. Кожний студент за час навчання в університеті може і повинен виконати науково-теоретичну, або практичну роботу, внести і свій невеличкий вклад в справу розвитку науки і культури.

К. А. ПОЗІГУН,
науковий керівник НСТ.

ПРО ОДИН ГУРТОК

На фізичному факультеті працює багато гуртків. Але націкавішим для нас, другокурсників, є гурток фізики напівпровідників, яким керує доцент К. К. Демидов. Багато цікавих доповідей про нові дослідження в науці заслухали ми на засіданнях нашого гуртка. Дивились ми фільми про електрику та електронний вакуум.

На одному із засідань доцент Т. Я. Свіра та інші науковці розповіли про роботу другої всесоюзної конференції з питань електричних властивостей напівпровідників. Члени гуртка працюють в лабораторіях науково-дослідного інституту

фізики. Тут під керівництвом для наукової роботи знань, навичок.

О. ТРЕТЬЯК, О. ПІНЧУК.

У ДВОХ НАПРЯМКАХ

Наши гуртки російської радянської літератури, що його було організовано нещодавно, проводить дуже цікаву роботу. З самого початку ми ведемо її у двох напрямках:

1) історія літературної Одеси 20-х років і 2) обговорення новинок сучасної радянської літератури.

На одне з засідань гуртка були запрошенні одеські журналісти т. т. Борисов і Владимицький. Вони розповіли про письменників Ю. Олешу, В. Катаєва та інших.

Нещодавно ми організували обговорення цвіті В. Аксюнова «Колегії» і роману Є. Пермяка «Стара ведмедиця». Повз увагу членів гуртка не проходить жодний новий вірш, повість, роман.

Роботою гуртка керують доцент Л. В. Берловська і Б. Я. Чаленко.

Д. РОМАНОВСЬКА,
студентка з курсу філфаку.

ГОЛОВНЕ ЕКОНОМІЧНЕ ЗАВДАННЯ

Ми створили матеріально-технічну базу соціалізму, побудували соціалізм в нашій країні. Тепер, говориться в Програмі КПРС, головне економічне завдання партії і радянського народу полягає в тому, щоб на протязі двох десятиліть створити матеріально-технічну базу комунізму.

Що ж означає матеріально-технічна база комунізму? Вона означає: повну електрифікацію країни і усією національністю на цьому грунті техніки, технології та організації суспільного виробництва в промисловості і сільському господарстві, комплексну механізацію виробничих процесів і автоматизацію; широке використання хімії в народному господарстві, розвиток нових, економічно ефективних галузей народного господарства, нових видів енергії та матеріалів; всебічне і раціональне використання народних багатств; органічне поєднання науки з виробництвом і високий рівень трудящих; значну позаду рівень промислового виробництва в США. Для цього необхідно підвищити продуктивність праці в промисловості на протязі 10 років більш ніж в 2 рази, а за 20 років — в 4—4,5 рази.

Разом з промисловістю швидко розвиватиметься і сільське господарство. Останнім часом партія проводить в сільському господарстві цілий ряд заходів, спрямованіх на його піднесення. Сільське господарство повинне задовільняти як потреби промисловості в сировині, так і потреби населення, які весь час збільшуються. Програма передбачає збільшення продукції сільського господарства за перші 10 років в 2 рази, а за 20 років — у 3,5 рази.

Успішне виконання основного економічного завдання залежить від зусиль мільйонів будівників комунізму, героїчної праці всього народу. Важливим кроком в його здійсненні є виконання і перевиконання завдань семирічного плану кожним підприємством.

ПЛАНУВАННЯ — закон нашого життя. Соціалістичне господарство, яке ми збудували, ноє плановий характер. Ми живемо в умовах розгорнутого будівництва комунізму, яке здійснюється згідно з великим 20-річним планом, прийнятим на ХХІІ з'їзді КПРС.

Планування повиннє бути покладене в основу роботи кожного із нас, і зокрема студентів вищих училищ закладів. На жаль, це не завжди має місце у нас.

Якщо навчальна робота студента в університетських аудиторіях, лабораторіях, кабінетах здійснюється за певним планом, в умовах певного суворого режиму, передбаченого розкладом, то цього ми не можемо сказати про його самостійну роботу, яка часто не містить в собі ніяких елементів плановості.

Режим в роботі студентів повинен бути органічним елементом раціональної організації навчального процесу.

Це тим більш необхідно підкреслити, що деякі студенти погано уявляють собі суть правильного режиму і його роль.

Так, на комсомольських зборах студентів філологічного факультету один із них виступив з цікавою заявкою: «Навіщо нам режим, якщо ми слухаємо лекції 6 годин в день і ще повинні читати по 500 сторінок тексту щодня?».

Цей виступ демонструє повне нерозуміння суті режиму і його значення.

Саме в таких випадках, один із яких наводить студент, режим ві-

діграє особливо велику, іноді навіть вирішальну роль.

Необхідність суворого режиму з логічною неминучістю витікає із відкритих І. П. Павловим закономірності вищої нервової діяльності. І. П. Павлов установив, що діяльність великих півкуль головного мозку характеризується об'ємністю, тому що вона являє собою систему умовно-рефлексорних зв'язків, які створюються під впливом середовища.

ЩЕ РАЗ ПРО РЕЖИМ

Відносна сталість умов, які діють на мозок, визначає легкість і тривалість виникнення умовних рефлексів, відносну стабільність системи тимчасових зв'язків, яку І. П. Павлов називає динамічним стереотипом вищої нервової діяльності. Відносна сталість умов можлива лише при суворому визначеному режимі.

І. П. Павлов показав, що висока продуктивність мозкової діяльності вимагає певного дозування праці, тому що слабкий подразник не забезпечує значної продуктивності діяльності мозку, а сильніший подразник може викликати гальмування.

Дані сучасної науки свідчать про те, що ефективність психічної ді-

яльності залежить від правильного чергування різноманітної роботи. Саме для цього потрібен режим. Теж саме можна сказати і про правильну організацію і нормальну тривалість сну — важливого механізму, «охоронного гальмування». Нормальна тривалість сну теж забезпечується режимом.

Режим роботи студента повинен носити індивідуальний характер, тому що вища нервова діяльність характеризується індивідуальною своєрідністю, як установив І. П. Павлов у своєму вченні про типологічні особливості умовно-рефлексорних процесів.

Незважаючи на це, можна поставити ряд режимних вимог, які однаково переконливі для всіх студентів, незалежно від їх індивідуальної своєрідності.

Я хочу внести ряд пропозицій, які торкаються режиму в період підготовки до екзаменів в умовах іспитової сесії.

1) На протязі дня студент повинен працювати не лише над предметом, який він складатиме на найближчому екзамені, він повинен готовуватись до наступного екзамена. Робота над другим предметом є своєрідним переключенням, яке забезпечує деякий відпочинок.

2) Сон повинен тривати 7 годин: з 11 вечора до 6 годин ранку. Опрацювання навчальної літератури вночі зовсім себе не виправдовує.

3) Вранці (з 6 годин ранку) потрібно займатися найскладнішою роботою, яка вимагає найбільшого напруження розумових сил відповідяти протягом дня бажано 1,5—2 год. Цей відпочинок потрібно розбити на 2 частини: перша перед сном, друга — після обіду.

4) Після кожної години праці потрібно робити 5-хвилинну перерву, частину якої слід заповнювати фізкультурною розминкою.

5) Фізкультурна зарядка вранці підвищить продуктивність розумової роботи.

Суворе додержання режимних вимог значно полегшило серйозну роботу студентів під час сесії.

Проф. Д. Г. ЕЛЬКІН.

нові вчення про діелектричні властивості рідин і ввійшли до підручників фізики та фізичної хімії.

В Казані Д. К. Добросердов працював до 1912 року, а потім був переведений до Києва, де завів

незважаючи на велику завантаженість, студенти німецького відділу багато попрошавали, щоб підготувати вечір, який відбувся 27 грудня.

Підготовка була дуже серйозною. П'ятикурсник В. Третяков виявився справжнім, кваліфікованим освітителем, а гримерами були студенти театрального училища. І якими гримерами! Коли зав. кафедрою німецької філології Д. О. Кожухар зайдов до аудиторії, де примутили артистів, він ніяк не міг візнати в «старому» студента І. Свинаренка, а в «селяніні» — В. Пляковського. Великим успіхом користувались інсценізації балади Гете «Пісня полоненого графа», новели Т. Шторма «Озеро Іммен» та ін.

В організації англійського вечора взяли участь студенти всіх

Іноземними мовами

курсів. Приємне враження спровів хор першокурсників.

Концерт пройшов як своєрідне, веселе змагання між курсами.

**

На жаль, французький вечір готувався, в основному, студентами з і 5 курсів, але все ж його можна назвати масовим, бо в організації концерту брали участь багато студентів французького відділу.

Тепло зустріли глядачі виступ студенток Ж. Дем'янової та З. Сидорчук і вокального квартету. Наші актори-аматори зіграли уривок з п'єси Мольєра «Лікар мимоволі».

Треба відзначити, що багато енергії приділила організації вечора викладач Л. Д. Мотяк.

Безумовно, такі вечори є цікавим продовженням учбового процесу.

ЗНАЙОМТЕСЬ — АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК

На Новорічних вечорах (філфаку і загальноуніверситетському) вперше виступав ансамбль бандурристок ОДУ. Ансамбль існує біля двох місяців, склад його дійшов до 25 чоловік. Переважна більшість бандурристок — студентки першого курсу.

Працював колектив у важких умовах —увесь час бандуристкам не вистачало інструментів. Були дні, коли на заняття приходило до 20 чоловік, а бандур було всього 5—7. Одна бандуристка грава, а коло неї 3—4 сиділи, чекаючи своєї черги. В цьому відношенні чоловічий ансамбль бандурістів увесь час був у привілейованому становищі. Деято з бандуристів, що в цьому році погано відвідували, або й зовсім не відвідували занять ансамбллю, продовжують притамати у себе вдома університетські бандури.

Мала кількість бандур була причиною того, що лише 18 бандурристок взяли участь у концертах.

Ансамбль бандурристок став міцним і згуртованим колективом. Це показала і його робота в останню декаду перед концертами. Художній керівник ансамблю І. Я. Шаргородський був тяжко хворим, але заняття жодного разу не були зірвані. Без художнього керівника бандуристки погано виступали на перегляді концертної програми, але не відступили. Починаючи з 25 грудня, репетиції відбувалися щодня — і це в час напруженої підготовки до заліків. Хочеться особливо відзначити сумлінне ставлення до заняття в цей період студенток Тамари Вовк, Лялі Забоєнко, Люді Куцької, Тані Немазенко, Валі Ніколайченко, Тоні Пешехонової, Свети Сірченко, Шури Циплицької, Ніні Чайки (філфак), Рімми Васютині, Свети Кравчук, Ніні Супряш (геофак) і особливо Аллі Вишневської (фізфак).

Від усього ансамблю щира подяка тим нашим колегам-бандуристам, які дали нам свої інструменти на час останніх репетицій і виступів (доц. П. Т. Маркушевський, доц. М. В. Павлюк, А. П. Чухрій, Валерій Олійник та інші). Та подяка подякою, а після концертів нас, очевидно, знову чекають ті ж самі умови роботи.

Просимо ректорат, партійну і профспілкову організації університету допомогти ансамблю бандурристок придбанням необхідної кількості інструментів, достатньої кількості комплектів струн (уже зараз на бандурах натягнені не всі струни, бо навіть одного запасного комплекту немає) та костюмів.

Поіменним голосуванням 26 грудня 1961 року бандуристки одноголосно вирішили працювати так, щоб вивести ансамбль в розряд колективів республіканського значення. Але без інструментів, без допомоги громадських організацій, без їх уваги до нашої роботи ми цього зробити не зможемо.

Зацікавлені ми і в рості нашого ансамблю. Зaproшуємо до нас ентузіастів і любителів музики: викладачів, асистентів, лаборанток і студенток різних факультетів. Дні заняття ансамблю бандуристок — вівторок і субота о 6 год. вечора (вул. Пастера, 42).

Т. Р. БОГУНЕНКО,
В. П. САЕНКО.

“ЗА НАУКОВІ КАДРИ”
СТОР. 3. 10 СІЧНЯ 1962 р.

Дмитро Костянтинович Добросердов

з дні смерті визначного хіміка, доктора хімічних наук професора Д. К. Добросердова, вихованця казанської школи, учня відомого хіміка М. Ф. Флавицького.

Д. К. Добросердов народився 24 жовтня 1876 р. у м. Самарі. В 1895 р. після закінчення казанської гімназії він вступає до Казанського університету, який закінчує в 1899 р. з дипломом першого ступеня і одержує золоту медаль за експериментальне дослідження «Про природу криогідратів».

Після закінчення університету за проханням професорів Флавицького і Зайцева він був залишений в університеті «стипендіатом для підготовки до професорської діяльності» і працював під керівництвом М. Ф. Флавицького, спеціалізуючись з неорганічної та фізичної хімії.

В 1903 р. Добросердов склав магістерські екзамени, одержав звання магістра і в січні 1903 р. був зарахований приват-доцентом Казанського університету, де він почав читати курси фізичної хімії та методики фізичної хімії. Поряд з навчальною роботою він веде значну наукову роботу. Тільки протягом 1900 року він опублікував у ЖРФХТ 8 робіт про гідрати простих і двоїстих солей; в 1901 р. — 4 роботи про двоїсті солі йодної ртуті, в 1902—1903 р.р. — ряд робіт в галузі аналітичної хімії, в 1904—1907 р.р. — 9 робіт з різних галузей хімії.

З 1907 р. Дмитро Костянтинович розпочав дослідження з питання діелектричної сталості з метою виявлення зв'язку між будовою і діелектричною сталостю, а в травні 1909 р. він подав на захист магістерську дисертацію на тему «До-

з відкритих проблем діелектричної сталості».

ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ ЗАНЧЕВСЬКИЙ

З-го січня на 63 році життя помер доцент О. І. Занчевський, вихованець Новоросійського університету, який останні 20 років працював на кафедрі російської та зарубіжної літератури Одеського університету. Філологічний факультет втратив наукового робітника високої ерудиції, глибокообізаного в питаннях стародавньої російської літератури, літератури XVIII століття, критичної спадщини російських революційних демократів та методики російської літератури.

Останні роки Олександр Іванович присвятив вивченю критичної спадщини Д. І. Писарєва, залишив закінчену монографію.

Олександр Іванович Занчевський проводив на факультеті велику виховну роботу серед студентів, був для них зразком сумлінного ставлення до наукової і педагогічної роботи.

В колективі кафедри Олександр Іванович був невтомним трудівником, чуйним товаришем, у якого члени кафедри завжди знаходили добру пораду і високу людяність.

Світла пам'ять про Олександра Івановича Занчевського житиме в наших серцях.

Група товаришів.

БРАКУЄ СМІЛІВОСТІ

Н ЕЩОДАВНО закінчились осінні футбольні матчі на кубок міста серед вузів. Збірна університету в чвертьфіналіній грі легко розгромила команду консерваторії (8:1), в півфіналіній зустрілась з однією з найсильніших в місті — командою будівельного інституту. Зустріч проходила напружено і нервово.

Адже кожна перемога свідчить про наявність сміливості, а тут вона, систематично витравлюючись, залишилась в таких незначних дозах, що її навіть не помітило неозброєним оком.

П. ШЕВЦОВ.

З вулиці «Ласточкина» до Відня

Наприкінці листопада і на початку грудня в нашому спортзалі проходили матчі міжфакультетської першості ОДУ з волейбола серед чоловіків, червоні майки чемпіонів завоювали волейболісти фізфаку. Перше місце фізикам довелось виборювати у впертій боротьбі — не менш впертій за ту, яку вели п'ятеро наших дівчат у складі Одеського «Буревісника» протягом останнього місяця.

По-перше, це були дві зустрічі з колективом Московського «Динамо», тогорічним володарем кубка Європи. Наши дівчата вигралі обидві зустрічі і продовжують боротьбу за почесний приз. Потім — ігри в підгрупі за право виходу у фінал першості СРСР. Три матчі — три перемоги, і одеський «Буревісник» — у фіналі.

А незабаром і зустрічі з чемпіоном Австрії на кубок європейських чемпіонів.

Ю. КУРІЛЬСЬКИЙ,
тренер з волейбола.

В боротьбі за третє місце наша збірна зустрілася з командою педагогінstitutu. Перший матч на м'якому вологому полі в густому тумані не приніс перемоги жодній з команд, навіть після використання додаткового часу.

Повторна гра відбулась через тиждень. Незважаючи на те, що команда ОДУ легко перегравала своїх супротивників, той же захисний варіант не дозволив нашим футболістам використати всі свої можливості. Два наших нападаючих нудьгуючи дрімали oddalik, а дивлячись на них, спокійно заснув воротар педагогіnstitutu. А наші захисники, кількість яких була збільшена майже вдвое, безглуздо топталися на штрафному майданчику, не знаходячи можливості вибити за його межі м'яч..

І все ж таки збірна ОДУ перемогла, правда з мінімальною перевагою (2:1). Хоч ця перемога і принесла команді призове третє місце, хочеться побажати нашій збірній якнайменше таких перемог.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ» СТОР. 4. 10 СІЧНЯ 1962 р.

На фото ви бачите збірну волейбольну команду ОДУ.

Фото Г. Еліави.

В одному з грудневих номерів ми розпочали дискусію про повість В. Аксюнова «Звездний билет». Після виступу студентки філологічного факультету Б. Кірш в редакцію прийшло багато листів від студентів різних факультетів з відгуками на твір В. Аксюнова. Нижче ми друкуємо деякі з цих листів.

Молодь — народ гарячий і не любить нудьги. Її цікавить і приваблює все нове, оригінальне, і письменники шукають нових форм, нових слів. Є ці пошуки і в повісті Аксюнова. Але чи не занадто багато шумлять про неї?

Б. Кірш вважає, що якщо багато сперечаються, значить добре. Я з цим не згоден. І я не побачив,

НЕВИПРАВДАНЕ ЗАХОПЛЕННЯ

щоб юні герої задихались в «Барселоні», на мою думку, вони дуже мило розважаються по вечорах в «Барселоні» і цілком задоволені..

Що ж шукають вони за ворітами «Барселони», чого хотути? В тому то ѹ справа, що на це питання

Аксюнов не зміг відповісти. І тому він змалював і характери своїх героїв не повно, і інколи погрішив проти істини.

Фраму в його брудних маєтніях. Ні, нічим невіправдана любов Аксюнова до своїх герой, нічим не віправдане захоплення деяких читачів.

І. ПУСТОВАРОВ,
студент III курсу філфаку.

В 37 номері нашої газети від 15 грудня ц. р. було розпочато велику розмову про стан спортивної роботи в університеті. Викладачі і студенти, спортсмени і болільники говорили про те, що їх хвилює, критикували окремі сторони спортивної роботи, вносили свої пропозиції.

6 січня відбулось спеціальне засідання кафедри фізвиховання, на якому широко обговорювалися матеріали, вміщені в газеті. Викладачі кафедри і представники громадськості, які були присутні на цьому засіданні, з болем говорили про те, що заважає поживленню спортивного життя університету. Не в усіх питаннях виступаючі були одностайні, проте, всі погодились, коли розмова йшла про основне:

- 1) потрібні використати всі резерви, які має кафедра фізвиховання;
- 2) необхідні радикальні заходи для того, щоб основну роль в проведенні спортивних міроприємств відігравала громадськість;
- 3) і, нарешті, спільними зусиллями треба добиватись поліпшення матеріальної бази для заняття спортом.

Газета «За наукові кадри» продовжує обмін думками та пропозиціями з цього приводу.

Надаємо слово члену правління спорту клубу ОДУ студентові істфаку М. Явному.

ХТО Ж БУДЕ ІНІЦІАТОРОМ?

Обговорення стану спортивної роботи в ОДУ, що його було розпочато в газеті «ЗНК», здається мені дуже потрібним і своечасним, і в зв'язку з цим хочу висловити деякі свої думки і побажання з приводу саме організації фізкультурної роботи.

З чого починається будь-яке діло? Звичайно, з ініціативи. Від впертості, наполегливості, вогнища ІНІЦІАТОРА залежить в значній мірі успіх діла. В нашій країні завжди ініціатором фізкультурного руху виступає ленінський комсомол. А у нас? У нас ініціатором є не комсомольці, а кафедра фізвиховання, та її слабким ініціатором, бо кафедра займається складанням учебних підручників, прийомом заліків і т. ін. Добре, якщо кафедра встигне подбати про студентів 1 та 2 курсів, а про решту й не кажіть...

В комітеті ЛКСМУ університету на спортивну роботу не звертають майже ніякої уваги, а член комітету О. Юр'єв, який відповідає за фізкультурно-оборонну роботу, демонструє свою приклад пасивності. Така ж пасивність панує і на багатьох факультетах, за винятком хімічного, філологічного та історичного.

Існує в університеті і спортивний клуб, який має бути штабом спортивного життя вузу. Має бути. Але зараз фактично спорту клуб — це орган для збирання членських внесків. Останнє теж важливе: всі студенти повинні вступити в ДСТ «Буревісник» — але не треба обмежуватись внесками. Починати треба з охоплення студентів спортом, і це повинні робити комсомольці, а не спорту кафедра.

Голова правління спорту клубу старший викладач кафедри фізвиховання О. М. Михальченко намагається дещо зробити, але одному йому не осилити того, що під силу колективу. Я вважаю, що головою правління студклубу повинен бути студент, і в правління повинні входити по 2 студенти з кожного факультету, плюс один викладач кафедри фізвиховання. До складу правління повинен входити і член комітету комсомолу, який відповідає за спортивну роботу.

Наближається звітно-виборна конференція спорту клубу. Друзі, оберемо в правління спортивних ентузіастів, адже від цього в значній мірі залежить майбутнє університетського спорту. А щодо комітету комсомолу, бажано було б, щоб на найближчому пленумі заслухали звіт відповідальних за фізкультурну роботу в комітеті та у факультетських бюро.

Хай справжнім заспівувачем в організації спортивної роботи в ОДУ буде комсомол!

М. ЯВНИЙ.

Редактор В. В. ФАЩЕНКО.

ДИСКУСІЯ ТРИВАЄ

Не знайшли, але знайдуть

ЧИТАЮЧИ повість Василя Аксюнова «Звездний билет», сам намагається розібратися в цьому веселому безтурботному житті його героя — житті, яке, проте, не приносить морального задоволення.

Багато наших письменників робить все, щоб зобразити свого молодого героя людиною без жодного недоліку. Іноді відвертається від таких солоденьких герой, іноді думаєш: «Так! В майбутньому, може, багато буде таких людей, а поки що...». Поки є й такі, яким до душі життя в «Барселоні» (А скільки ще таких «Барселон» у кожному місті!). Є й такі, які шукають виходу з Барселони, знаходить на своєму шляху багато перешкод, і їм треба допомогти, як Дімці і його друзям.

У кожного з герой гаряча душа, яка рветься до простору. Спочатку друзям все удається, але життя — складний шлях, і в цьому їм доводиться переконатися трохи пізніше. Вони йдуть працювати, щоб заробити гроши і мати можливість вести таке ж «легке життя», але самі приходять до висновку, що «легкого життя» їм мало. Людині, її душі потрібне дещо більше.

Праця багато чому навчила героя Аксюнова, в ній знайшли вони деякі задоволення, але, на мою думку, пошуки «зоряного квітка» ще не закінчилися. Чи знайдуть вони його? Думаю, що знайдуть.

Деякі критики роздратовані тим, що сучасні молоді люди занадто довго шукають свого місця в житті. А хто винен у цьому? В. Аксюнов примушує читачів подумати про це.

С. ГАНЧО,
студентка I курсу хімфаку.

